

SISSEJUHATUS

Piibel on kõigi aegade enimmüüdud raamat, seda on müüdud hinnanguliselt 5–7 miljardit eksemplari.

Kahekümne esimesel sajandil trükitakse Piiblit umbes 80 miljonit eksemplari aastas.¹ Mitmed veebiplatvormid pakuvad Piiblit paljudes keeltes.² Praegu on kogu Piibel avaldatud 736 keeles, kusjuures Uus Testament on tõlgitud veel 1678 keelde ja väiksemad osad 1264 keelde.³ Kokkuvõttes on

Piibel nüüd rohkematele inimestele kättesaadavam kui kunagi varem Maa ajaloos.

Sellegipoolest teatas Christianity Today (CT), et 2021. aastal vähenes järsult Piiblit lugevate Ameerika kristlaste osakaal, kusjuures vaid 10 protsenti ütles, et loeb Piiblit iga päev.⁴

Kuigi viimased andmed seitsmenda päeva adventistide piiblilugemise tavade kohta pärinevad 2018. aasta ülemaailmsest koguduseliikmete uuringust, näitab statistika, et igapäevane Piibli lugemine on kasvanud 42 protsendilt 2013. aastal 48 protsendini 2018. aastal.⁵ Kuigi need protsendid on märkimisväärselt kõrgemad kui kristlaste seas üldiselt, näitavad need, et vähem kui pool seitsmenda päeva adventistide liikmetest kogu maailmas loeb Jumala Sõna iga päev.

Kui oluline on, et me raamatuinimestena loeksime ja rajaksime oma usu Jumala Sõnale!

Selle palvenädala tekstidest saate inspiratsiooni, kui mõtlete, milline on Piibli roll koguduse elus, see toob rõõmu- ja lootusesõnumi. Piibel on ainulaadne – see on päästev jõud ja toit meie elule. Kõige tähtsam on see, et Piibel on Jeesuse Kristuse ilmutus. Kogu nädalat läbib oluline üleskutse viia evangeeliumi viimane kuulutus praegusel ülemaailmse segaduse ajal kõigi inimesteni.

Kindlasti tuleb Jeesus varsti! Issand õnnistagu meid, kui me koos läheme ja jagame Jumala Sõna maailmale, mis Teda hädasti vajab.

Maranatha!

*Ted N. C. Wilson
seitsmenda päeva adventistide peakonverentsi esimees*

1 "Best-selling Book," Guinness World Records, bit.ly/Biblebestseller.

2 "19 Websites for Reading and Searching the Bible," For All Things Bible, bit.ly/ReadStudyBible.

3 "2023 Global Scripture Access," Wycliffe Global Alliance, wycliffe.net/resources/statistics/.

4 "Report: 26 Million Americans Stopped Reading the Bible Regularly During COVID-19," Christianity Today, <https://bit.ly/stateofBible>.

5 "Spiritual life, involvement, and retention," Ministry, April 2019, bit.ly/spirituallifeinvolvement.

TED N. C. WILSON

JUMALA SÕNA KOGUDUSE ELUS

2000 aastat tagasi puudutas taevas ühel rohukünklikul mäenõlval maad, kui suurim õpetaja, keda see maailm on kunagi tundnud, hakkas kõnelema ajatuid sõnu. Inimesed istusid lummatult, kui Jeesus neile elu leiba murdis. Tema sõnad avasid silmad, puudutasid südameid ja kohati ehmatasid kuulajaid, sest nad kuulsid asju, mida toleaegsed usuõpetajad ei olnud kunagi õpetanud.

„Õndsad on need, kes on vaimus vaesed, sest nende päralt on taevariik,“ ütles ta (Mt 5:3). „Õndsad on tasased. Õndsad on halastajad.“ (s 5–7) „Kui teie õigus ei ole märksa suurem kui kirjatundjate ja variseride oma, siis te ei saa taevariiki!“ (s 20)

Minnes sügavamale, õpetas Jeesus, kuidas inimese sisemine hing paljastab iseloomu.

„Igaüks, kes naise peale vaatab teda himustades, on oma südames temaga juba abielu rikkunud“ (salm 28); „Ärge pange vastu inimesele, kes teile kurja teeb, vaid kui keegi lööb sulle vastu paremat põske, keera talle ka teine ette!“ (salm 39); „Armastage oma vaenlasi“ (salm 44); „Teie olge siis täiuslikud, nõnda nagu teie taevane Isa on täiuslik“ (salm 48). Jutt läks edasi, paljastades rahu saladuse ja Jumala seaduse igavikulisuse saladuse.

Rahvas oli hämmastunud. „Ükski inimene ei ole veel kunagi nõnda rääkinud nagu see inimene,“ (Jh 7:46) kõlas rahvahulka huultelt. Kuid „kuigi rahva süda reageeris Tema sõnadele, olid vähesed valmis neid vastu võtma kui elu juhatust“¹

Ehitamine kaljule

Teades nende vastuseisu, lõpetas Jeesus oma hämmastava jutluse võimsa illustratsiooniga, juhtides elavalt tähelepanu sellele, kui tähtis on rakendada Tema öeldud sõnu praktikas.

„Igaüks nüüd, kes neid mu sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitab oma maja kaljule. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja

puhusid tuuled ning söötsid vastu seda maja, aga see ei varisenud, sest see oli rajatud kaljule. Ja igaüks, kes neid mu sõnu kuuleb, ent nende järgi ei tee, sarnaneb rumala mehega, kes ehitab oma maja liivale. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled ning söötsid vastu seda maja ja see varises ja selle kokkuvarisemine oli ränk.“ (Mt 7:24–27)

Kristus osutas algusest peale Pühakirjale kui kindlale kaljule, millele ehitada.

Sajandeid enne Kristuse Mäejutlust osutas prohvet Jesaja Jumala Sõna püsivusele: „...meie Jumala sõna püsib igavesti.“ (Jesaja 40:8) Seda kirjakohta tsiteerides kinnitas apostel Peetrus: „See on aga seesama sõna, mida teile on kuulutatud rõõmusõnumina.“ (1Pt 1:26)

„Jumala Sõna on ainus kindel asi, mida meie maailm tunneb,“ kirjutab Ellen White. „Seaduse, Jumala olemuse suured põhimõtted on kehastunud Kristuse Mäejutluses. Kes neile ehitab, see ehitab Kristusele, ajastute kaljule. Sõna vastu võttes võtame vastu Kristuse. Ja ainult need, kes niiviisi Tema Sõna vastu võtavad, ehitavad Temale.“²

Pühakiri on alus

Sellele alusele ehitab Kristus oma koguduse. Kristus osutas algusest peale Pühakirjale kui kindlale kaljule, millele ehitada.

„Rohi kuivab ära, õieke närtsib, aga meie Jumala sõna püsib igavesti.“ (Jesaja 40:8)

Ja ajalugu on tõestanud, et see on tõsi. Vastupidiselt kõigile ootamatustele ehitasid apostlid sellele kaljule ja pöörasid maailma pea peale. Läbi katsumuste ja tohutu tagakiusamise jätkas algkogudus Jumala Sõnast kinnipidamist ning jäi tugevalt püsima. Reformaatorid rajasid seisukohad Pühakirja alusele ja põrgu väravad ei saanud nende vastu võitu.

Läbi aegade on Jumal rääkinud oma Sõna kaudu, juhtides oma rahvast pimedusest välja ja suuresse valgusesse. Nii juhtus ka William Milleri puhul, kes oli XIX sajandi alguse talupidaja ja uuris usinalt Pühakirja. Selle põhjaliku uurimise tulemusena jõudis Miller järeldusele, et Kristuse tagasitulek on peatselt käes, ja kuulutas Taanieli raamatus esitatud ettekuulutusi kõigile, kes kuulasid. Kui Jeesus ei tulnud, nagu oodatud, oli see kibe kogemus. Kuid isegi see suur pettumus oli ette nähtud Ilm 10:8–11, kus apostel Johannesel kästi süüa Taanieli väikest raamatut, mis oli tema suus magus kui mesi, kuid tema kõhus kibe. Tulevikku vaadates anti taevane käsk: „Sa pead jälle ennustama rahvaste ja paganate ja keelte ja paljude kuningate kohta!“ (s 11)

Uskudes, et Jumal räägib ikka veel Pühakirja kaudu, jätkasid esimesed adventusklikud Jumala Sõna tõsist uurimist.

Kindel usu alus

Uskudes, et Jumal räägib ikka veel Pühakirja kaudu, jätkasid esimesed adventusklikud Jumala Sõna tõsist uurimist. Selle kogemuse üle mõtiskledes kirjutas Ellen White aastaid hiljem: „Paljud meie inimestest ei mõista, kui kindlale alusele on meie usk rajatud.“³

Seitsmenda päeva adventistide liikumine võttis algusest peale oma aluseks ja suunavaks valguseks Pühakirja.

Selgitades, kuidas väike rühm adventjuhte uuris pärast suurt pettumust Piiblit „nagu peidetud aaret“, kirjutas ta: „Ma kohtusin nendega ning me uurisime ja palvetasime tõsiselt. Sageli jäime kokku hiliste õhtutundideni ja mõnikord kogu ööks, palvetades valguse pärast ja uurides Sõna. Ikka ja jälle tulid need vennad kokku, et uurida Piiblit, et nad tunneksid selle tähendust ja oleksid valmis seda väega õpetama. Kui nad jõudsid oma õppetöös punkti, kus nad ütlesid: „Me ei saa enam midagi teha,“ tuli Issanda Vaim minu peale, mind võeti nägemuses ära ja mulle anti selge selgitus nende kirjakohtade kohta, mida me olime uurinud, koos juhatausega, kuidas me peaksime tõhusalt töötama ja õpetama. Nii anti valgust, mis aitas meil mõista Pühakirja seoses Kristuse, Tema missiooni ja

Tema preesterlusega. Mulle tehti selgeks tõed, mis ulatuvad sellest ajast kuni ajani, mil me siseneme Jumala linna, ja ma andsin teistele edasi õpetuse, mille Issand oli mulle andnud.“⁴

Selgitades neid intensiivseid piibliõppesessioone, kirjutas Ellen White, kuidas tal oli raskesti Piibli kirjakohtade mõistmisega, kui ta ei olnud nägemuses. See aga tegi veelgi selgemaks, et seletused, mis talle nägemuses anti, tulid Issandalt, mitte temalt endalt. Ta kirjutas: „Kogu selle aja jooksul ei saanud ma vendade mõttekäikudest aru. Mu mõistus oli justkui lukustatud ja ma ei saanud aru, mida tähendasid lõigud, mida me uurisime. See oli üks minu elu suurimaid muresid. Ma olin sellises meeles seisundis seni, kuni kõik meie usu põhipunktid olid kooskõlas Jumala Sõnaga meie mõistusele selgeks tehtud. Vennad teadsid, et kui ma ei olnud nägemuses, ei saanud ma neist asjadest aru, ja nad võtsid antud ilmutusi vastu kui valgust otse taevast.“⁵

Kui väike rühm kasvas ja tõsine piibliuurimine jätkus, sai paika põhiline kogum piibellikest uskumustest: taevase pühamu puhastamine, Ilmutuse 14. peatüki kolme inglise sõnumid, seitsmenda päeva hingamispäeva pühadus ja hinge surematuse küsimus.⁶

Juhatav valgus

Seitsmenda päeva adventistide liikumine võttis algusest peale oma aluseks ja suunavaks valguseks Pühakirja. Ja kuigi Ellen White tunnistas, et „tõde on arenev ja me peame kõndima kasvavas valguses“⁷ hoiatas ta ka: „Inimesed tulevad Pühakirja

suhtes välja tõlgendustega, mis on neile tõde, kuid mis ei ole tõde. Jumal on andnud meie usu aluseks praeguse aja tõe. /--/ Me ei tohi vastu võtta nende sõnu, kes tulevad sõnumiga, mis on vastuolus meie usu eripunktidega. Nad koguvad hulga Pühakirja tekste ja kuhjavad need tõestuseks oma väidetavate teooriate ümber. Pühakiri on Jumala Sõna ja seda tuleb austada, kuid kui selle rakendamine nihutab ühe samba Jumala asetatud vundamendilt /--/, on see suur viga.“⁸

Piibel on Jumala elav Sõna. See on koguduse vundament ja toimib meie usu ja praktika suunanäitajana. See ilmutab Jumala tahet ja annab meile ajatuid õppetunde, mida saame rakendada kõigis oma elu osades. Nagu meie ametlik dokument „Piibli uurimise meetodid“ selgitab, peame me „püüdma mõista uuritava piiblit lihtsat, kõige ilmsemat tähendust“ ja vältima ajaloolis-kriitilise meetodi ja muude inimkesksete tõlgendamismeetodite kasutamist.⁹

Jumala Sõna on vundament, millele Tema kogudus on ehitatud, ja see on kindel alus.

Meie, seitsmenda päeva adventistide esimene põhiuskumus ütleb: „Pühakiri – Vana ja Uus Testament – on Jumala kirjutatud Sõna, mis on antud jumaliku sisenduse läbi Jumala pühade meeste kaudu, kes kõnelesid ja kirjutasid Püha Vaimu mõjutusel. Selles Sõnas on Jumal usaldanud

inimesele teadmised, mis on vajalikud päästmiseks. Pühakiri on Tema tahte eksimatu ilmutus. See on iseloomu mõõdupuu, kogemuse katsekivi, tõe autoriteetne ilmutaja ning usaldatav aruanne Jumala tegudest läbi ajaloo.“¹⁰

Jumala Sõna, mu sõbrad, on vundament, millele Tema kogudus on ehitatud, ja see on kindel alus, millele Jeesus kutsub igäüht meist üles ehitama oma lootust, oma iseloomu ja elu.

„Igaüks nüüd, kes neid mu sõnu kuuleb ja nende järgi teeb, sarnaneb aruka mehega, kes ehitab oma maja kaljule. Ja sadas paduvihma ja tulid veevood ja puhusid tuuled ning söötsid vastu seda maja, aga see ei varisenud, sest see oli rajatud kaljule.“

(Mt 7:24, 25) 🕊

Ted N. C. Wilson
on seitsmenda päeva
adventistide koguduse
peakonverentsi esimees.
Tema tegemisi saab
jälgida X-i vahendusel
@pastortedwilson
ja Facebookis:
@Pastor Ted Wilson.

1 Ellen G. White, *Mõtteid õndsakskiitmise mäelt* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1956), lk 147.

2 *Samas*, lk 148, 149.

3 Ellen G. White, *Valitud sõnumid* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1958, 1980), 1. raamat, lk 206.

4 *Samas*, lk 206, 207.

5 *Samas*, lk 207.

6 Vaata Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors* (Nashville: Southern Pub. Assn., 1946), lk 30, 31.

7 *Samas*, lk 33.

8 *Samas*, lk 32.

9 Ametlik dokument „Methods of Bible Study“, [adventist.org/documents/methods-of-bible-study/](https://www.advent.org/documents/methods-of-bible-study/).

10 „Pühakiri“ <https://www.advent.ee/info/318/mida-me-usume/>

STANLEY ARCO

RÕÕMU JA LOOTUSE SÕNUM

Christian sündis kristlikku perre, kuid tal ei olnud juurdepääsu Piiblile. Vanemas eas sai temast alkohoolik. Ta abiellus adventistist naise Alcylene'iga ja naise Piiblist sai peagi nende abielus tülide allikas. Neis probleemides pettununa andis Christian Piibli sõbrale, kes kasutas selle lehekülgi tubaka suitsetamiseks.

Christiani naine ähvardas mehe maha jätta. Püüdes meeletult oma abielu päästa, võttis Christian vastu kutse osaleda koguduse palvekoosolekul. Jutlustaja kallistas Christianit ja kinkis talle Piibli.

Christian esitas oma naisele kangekaelselt väljakutse: „Kui ma leian Piiblist, et alkohoolikud ei pääse taevasse, siis lõpetan joomise.“ Kas Pühakirja lugemine muudaks Christiani elu ja suhtumist?

Pühakirjas saab ilmsiks Jumala plaan

Piiblist leiame sõnumi, mis näitab Pühakirja jätkuvat autoriteeti ja asjakohasust kristlase elus; tunnistuse Jumala lunastusplaani läbi ajaloo ja julgustava õpetuse püsivuse, rõõmu ja lootuse kohta Jumalas.

Esimeses ja viimases peatükis annab Piibel meile pildi sellest, milline pidi olema täiuslik, ilma patuta elu ja milliseks see taastatakse, kui Jeesus tagasi tuleb. Kannatused, valu, kurbus ja patt ei olnud Jumala plaan. See oli inimese valik.

Aadam ja Eeva nautisid iga-päevast kohtumist Issandaga. Kui nad olid Jumalale sõnakuulmatud, tundsid nad häbi ja hirmu (1Ms 3:8). Siis oli vaja, et ilmneksid Jumala armastus ja kaastunne. Ta andis neile töötuse Päästjast, Messiasist (vt 1Ms 3:15). Piiblist ilmneb, et lunastusplaan oli „muistseist päevist, igiaegadest“ (Mi 5:1).

Jumal oli kurb, et Ta oli oma loodust lahutatud. „Kui Issand nägi, et inimese kurjus maa peal oli suur ja kõik ta südame

mõtlemised iga päev üksnes kurjad, siis Issand kahetses, et ta inimese oli teinud maa peale, ja ta süda valutas.“ (1Ms 6:5, 6)

Ja kuigi inimkond teadis loomise ja patu ajalugu – nad teadsid Aadama ja Eeva lugu Eedeni aias; nad teadsid patu tagajärgi ja maailma puhastanud veeuputust –, usaldasid nad siiski omaenda päästmisvõimet. „Ja nad ütlesid: „Tulge, ehitagem enestele linn ja torn, mille tipp oleks taevas, ja tehkem enestele nimi, et me ei hajuks üle kogu maailma!““ (1Ms 11:4)

Ühendus Jumalaga toob rõõmu Tema juuresoleku kindlusest ning loob sügava ja lähedase ühenduse Temaga.

Jumal ei väsinud armastusest. Ta kutsus ustava mehe, Aabrahami õnnistuseks kogu inimkonnale. Kui Aabrahami järeltulijad olid Egiptuses orjastatud, kuulis Jumal nende hüüdeid ja vabastas nad. Kui nad rändasid kõrbes, rajas Jumal oma armastuse ja sõpruse liidu tähiseks füüsilise märgi. Ta ütles: „Ja nad tehku mulle pühamu, siis ma asun elama nende keskele.“ (2Ms 25:8) Kuid nad ei olnud rahul pühamuga, Jumala ligiolu elava sümboliga.

Mida nad nüüd küsisid? „Pane nüüd meile kohut mõistma kuningas, nagu on kõigil rahvail!“ (1Sm 8:5) Jumal kuulis neid ja andis neile nende

südamesoovi. 1. Saamueli 9:16 ütleb: „...sest ma olen vaadanud oma rahva peale, sest ta hädakisa on jõudnud minuni!“ Kas maine kuningas oli osa Jumala plaanist? Ei. Tal oli parem plaan: igavene kuningas, Messias! See Kuningas, Messias armastab ja päästab oma rahva. Hoolimata sellest, et rahvas eemaldus Issandast mitu korda, otsis Ta neid järjekindlalt.

Piibel toob rõõmu ja lootust

Mil viisil tekitab Piibel rõõmu? See räägib meile Jumalast ja Tema armastavast iseloomust ning Tema tegevusest ajaloos. Kui me õpime Jumala kohta, mõistame rohkem Tema armastuse, headuse, ustavuse ja muude omaduste kohta, mis meile rõõmu valmistavad.

Piibel annab tarkust ja elujuhiseid. Sellest saadud julgustuse kaudu võime väljakutsetele julgelt vastu astuda. Me saame Piibli elulugudest ja Jeesuse õppetundidest lohutust. Püsivus ja rõõm on siis osa meie elust, isegi keset raskusi. Pühakiri annab igale probleemile eesmärgi. See annab inimkonna tulevikule jumaliku plaani.

Ühendus Jumalaga toob rõõmu Tema juuresoleku kindlusest ning loob sügava ja lähedase ühenduse Temaga. Lõpuks ei ole meil mitte ainult teoreetiline teadmine, vaid sõprussuhe Loojaga. Piibli lugemisest kasvab lootus, mis on midagi palju enam kui positiivne suhtumine.

Jumalal on kogu võim, et täita igavese elu lubadus. Ta ütleb: „Ära kard! Mina olen Esimene ja Viimne ja Elav. Ma olin surnud, ning ennäe, ma elan igavesest ajast igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed.“

(Ilm 1:17, 18). Piibel annab meile töotuse uuest taevast ja maast. „Ja Jumal pühib ära iga pisara nende silmist ... sest endine on möödunud.“ (Ilm 21:4) Samuti annab Piibel meile töotuse taastamisest. Johannese 14:1–3 ütleb: „Teie süda ärgu ehmu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! ... ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina.“

Ja kuigi inimkond teadis loomise ja patu ajalugu, usaldasid nad siiski omaenda päästmisvõimet.

Piiblit uurides avastame, et Jumalal on inimkonna jaoks lunastusplaan. Me muutume tegelikult uuteks olenditeks. „Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu.“ (2Kr 5:17)

Tulemus

Mäletate Christianit ja tema lubadust? Christian ja Alcyline hakkasid koos Piiblit lugema. Kolmekümne päevaga olid nad selle täielikult läbi lugenud. Christian leidis kõik vastused, mida oli otsinud. Nende pereelu muutus ja Christian ristiti. Ta hakkas õpetama Piiblit, ta andis piiblitunde ja viis läbi evangeel-seid kogunemisi.

Kolmeteistkümne aasta jooksul pärast ristimist on nende pere oma vahenditega ehitanud kuus

kirikut ja aidanud kaasa veel 22 kiriku ehitamisele Amazonase džungli Autazes' piirkonnas.

Piibli lugemisest kasvab lootus, mis on midagi palju enamat kui positiivne suhtumine.

Kas Piibilil on elumuutev vägi? Kas see annab elule eesmärgi? Jumala armu läbi ja siira Sõna uurimise kaudu sai Christian uueks inimeseks. Paljud inimesed, keda tema ja ta perekond on puudutanud, on tunnistanud Jumala hämmastavast armust ja Tema jumalikust plaanist. 🙏

Stanley Arco on seitsmenda päeva adventistide koguduse Lõuna-Ameerika divisjoni esimees.

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Mis on sinu lemmik-salmid Piiblist, mis annavad sulle lootust ja teevad meele rõõmsaks?
2. Mil viisil oled kogenu-d Jumala armastuse püsivust?

DANIEL DUDA

RAAMAT NAGU EI ÜKSKI TEINE

1800. aastal kõndis 15-aastane Walesi tüdruk Mary Jones paljajalu 26 miili (42 kilomeetrit) läbi Põhja-Walesi karmi maastiku, et osta Walesi Piiblit. Maryl oli nii suur soov omada emakeelset Piiblit, et ta töötas kõvasti ja säästis kuus aastat iga teenitud penni. Siis pidi ta selle ostmiseks pikalt kõndima! Tema inspireeriv lugu viis piibliseltside asutamiseni, mis trükivad ja levitavad Piibleid üle maailma.

Piibli ainulaadsus

Täna elame teistsuguses maailmas kui Mary Jones, kuid me peame Piiblit ikka veel ainulaadseks raamatuks. Loomulikult on kõigil religioonidel oma pühad kirjutised ja nad peavad neid eriliseks. Miks me usume, et Piibel on ainulaadne?

Piibel kui Jumala ilmutus

Läbi sajandite on inimesed määratlenud kolme teadmiste allikat: mõistus, kogemus ja Jumala ilmutus. Inimese mõistus võib olla hämmastavate avastuste allikas; need avastused muudavad meie elu lihtsamaks ja viivad inimkonda edasi. Inimesed saavad isiklike kogemuste kaudu laiendada oma vaadet elule ja ühiskonnale ning parandada enda ja ühiskonna elukvaliteeti. Ent kuigi inimmeel ja kogemused on meid ümbritseva maailma mõistmiseks kasulikud, on nad lõpliku reaalsuse mõistmiseks patu mõju tõttu ebapiisavad allikad. Me ei ole ise ennast loonud, seega ei saa me luua asjade lõplikku tähendust. Me vajame Jumala ilmutust (5Ms 29:29). Kus on armastus, kus on suhe, seal on sõnad.

Me ei ole ise ennast loonud, seega ei saa me luua asjade lõplikku tähendust.

Seepärast räägib Jumal. Seepärast hindas ja armastas iidne

Iisrael Jumala raamatut. Apostel Paulus kirjutab selle kohta klassikalise avalduse: „Kogu Pühakiri on Jumala sisendatud ja kasulik õpetamiseks, noomimiseks, parandamiseks, kasvatamiseks õiguses, et Jumala inimene oleks täiesti varustatud ja valmis igale heale teole.“ (2Tm 3:16, 17) Teisisõnu kannab Piibel Jumala autoriteeti, sest see on ainuüksi Jumala poolt inspireeritud, välja hingatud. Piibel ei ole lihtsalt ajalooramat, vaid sisaldab võimsaid tõdesid, mis toetavad Püha Vaimu tööd ja võivad aidata viia meid vaimsele küpsusele.

Piibel on ainuüksi Jumala poolt inspireeritud, välja hingatud.

2. Timoteose 3 näitab, kuidas Püha Vaim kasutab Piiblit neljas konkreetses suunas: Pühakiri annab meile meie usu põhimendid (õpetus). Aga kui me oleme Jumala põhimõtteid rikkunud või märgist mööda lasknud, toob see paranduse (noomitus). Seepärast on oluline lugeda Piiblit nii, et me kuuleme ka neid asju, mida me ei taha kuulda. Piiblit on lihtne lugeda kui kinnitust sellele, mida oleme alati uskunud, aga kui Pühakirja õigesti lugeda, võib Püha Vaim meie hinge manitseda, noomida ja tuua parandust ning anda tõdesid, mis muudavad meie mõtlemist ja käitumist (manitus). Lõpuks näitab Piibel meile ka seda, kuidas hoida kinni Jumala elupõhimõttest – juhised õigluseks (koolitus).

Mõlemad aspektid – jumalik ja inimlik – on võrdselt olulised ja neid tuleb hoida tasakaalus.

Piibilil on jumalik-inimlik loomus

Nagu juba mainitud, pärineb Piibli sõnum Jumalalt, kuid seda väljendavad paratamatult inimesed sõnade ja mõtetega, mis peegeldavad nende kirjutamise kohta ja aega. Erinevad kirjutised peegeldavad selgelt autori isikupära. Mõlemad aspektid – jumalik ja inimlik – on võrdselt olulised ja neid tuleb hoida tasakaalus. Neid tuleb eristada, kuid neid ei saa lahutada.

Kuna Piibel on Jumala Sõna, on sel igavene tähendus, see on suunatud kogu inimkonnale. See on oluline iga inimese jaoks igas vanuses, igas kohas ja igas kultuuris. Seepärast peame kuulama, mida Piibel ütleb, ja kuuletuma sellele, mida see soovib.

Piiblit on lihtne lugeda kui kinnitust sellele, mida oleme alati uskunud, aga kui Pühakirja õigesti lugeda, võib Püha Vaim meie hinge manitseda.

Inimliku aspekti annab asjaolu, et see on kirjutatud teatud ajal ja kohas, teatud inimeste keeles (Vana Testament heebrea ja aramea keeles, Uus Testament kreeka keeles). Seetõttu peegeldab Pühakiri teatud määral autorite mõtlemist. Kirjandusžanr, stiil ja sõnavara on Piibli eri osades erinevad. Mõned autorid kasutavad isegi selliseid allikaid, mida nad ise ei kirjutanud. Igal piibliraamatul on seega eriomane stiil.

Seitsekümmend protsenti Vanast Testamendist ja kuuskümmend protsenti Uuest Testamendist on esitatud jutustuse vormis.

Kuna ei ole olemas inspiratsiooni astmeid (mis viitab sellele, et mõned osad on inspireeritud rohkem, teised vähem), siis räägime pigem dunaamilisest inspiratsioonist kui verbaalsest (sõna-sõnalisest dikteerimisest). Kui me mõistame, et jumalik ja inimlik aspekt on lahutamatud, siis võtame neid kahte aspekti oma uurimises ja tõlgenduses arvesse. Piiblit tuleb uurida ajalooliselt ja grammatiliselt (sest see kiri on kirjutatud teatud ajaloolisel perioodil teatud autori poolt), kuid me ei saa jääda ainult sellele tasandile, sest Piibel on rohkem kui lihtsalt ajalugu. See on Jumala ajatu ilmutus, mis pöördub iga inimese poole kuni

aegade lõpuni. See on Piibli jumalik aspekt.

„Piibel oma Jumala antud tõdedega, mis on väljendatud inimeste keeles, kujutab endast jumaliku ja inimliku ühendust. Selline ühendus eksisteeris Kristuse olemuses, kes oli Jumala Poeg ja inimese poeg. Seega kehtib Piibli kohta, nagu ka Kristuse kohta, et „Sõna sai lihaks ja elas meie keskel“.*

Meie lugu on osa Jumala loost

Seitsekümmend protsenti Vanast Testamendist ja kuuskümmend protsenti Uuest Testamendist on esitatud jutustuse vormis. Jumal valis jutustuse, sest sellel on vägi inspireerida inimesi ja kanda tähendust paremini kui miski muu. See annab Pühakirja neljakümnele kirjutajale ühtse fookuse. Ülim probleem ja lõpplahendus on kõigi kirjutajate jaoks ühesugune. „Ja hakates peale Moosesest ja Prohvetitest, seletas Jeesus neile ära kõigist kirjadest selle, mis tema kohta käib.“ (Lk 24:27) Sõna *kõik* on siin oluline. Jeesus ei rääkinud mõnest messiaanlikust prohvetlikust ennustusest. Jeesus ütleb: „Nüüd saate te kogu loo. Nüüd mõistate seda nii, nagu keegi varem ei ole mõistnud. Nüüd näete, mida see kõik tähendab, mida Jumal on ette võtnud.“ Seejärel jätkub piiblilugu täitumisega, mis väljendub uue kogukonna (koguduse) kaudu, kuni Issanda päevani ja uue loomise ning patu hävitamiseni.

Ainus viis katkise loo lunastamiseks on selle põimimine suuremasse lukku. Kui te loete Piiblit, siis näete oma kiusatusi, oma

langemist, Egiptusest väljatulekut, Jordani ületamist, rändamist kõrbes, pagendust. Jeesus avab teie silmad, puhastab teid. Piiblist saab sinu enda kogemuses elav Sõna (Hb 4:12).

Jumala Sõna loob elu, mõistab hukka patu, kingib lootuse, annab jõudu nõrkuses ja juhatab pimeduses.

See saab lambiks su jalgadele, valguseks su tee (Ps 119:105). See on lugu, mis annab sinu isiklikele loole uue tähenduse. Tänu sellele võid olla Raamatu naine, Raamatu mees. Me saame olla ja peame olema Raamatu inimesed!

Daniel Duda on seitsmenda päeva adventistide koguduse Trans-Euroopa divisjoni esimees.

* Ellen G. White, *Suur võitlus*, lk 6.

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Mis eristab Piiblit teistest pühadest raamatutest?
2. Kas oled end oma vaimulikul teekonnal samastanud mõne piiblitegelasega.

ALEXANDER BRYANT

JUMAL OTSIB MEID VÄSIMATULT

Lihtsalt öeldes on evangeelium Jumala vägi, mis muudab elu. Jumala Sõna põhiolemus on evangeeliumi hea uudis. Paulus kuulutab Roomlastele 1:16: „Sest ma ei häbene evangeeliumi, see on ju Jumala vägi päästeks igaühele, kes usub, juudile esmalt ja siis kreeklasele.“ Jumala Sõna ilmutab ja näitab Tema piiritut armastust, see näitab Tema halastust ja järeleandmatut püüdlust kõigi oma laste järele.

Evangeelium on Jumala vägi, mis muudab elu.

Pange tähele, et Paulus loetleb kaks inimrühma, kellele see päästevõim on suunatud. Evangeelium on mõeldud juutidele ja kreeklastele. Minu arvates esindavad juudid usu majapidamist, neid, kes kasvasid üles kirikus. Kreeklased esindavad neid, kes ei ole kunagi kogudusse kuulunud. Mõlemad vajavad evangeeliumi. Mõlemad on Jumala jaoks võrdse väärtusega, Jumal otsib kõiki ja mõlemad rühmad oleksid ilma Tema otsimiseta kadunud.

Piibli kõige tähelepanuväärsem teema ja lugu on Jumala pääste uurimine ja tõestamine. See, kuidas Jumal meid otsib, ja Tema sihikindel püüd inimkonna päästmiseks ulatub alates 1. Moosese raamatust kuni Ilmutusraamatuni. Piibel pakub kaleidoskoopi tegelastest, kes annavad tunnistust evangeeliumi muutvast ja päästvast jõust – alates kõige äärmuslikumast kuni kõige halvemani. Päästeprintsessi algatab alati Jumal.

Jumal otsib meid

Mõnikord ütlevad inimesed oma pääsemisele viidates: „Kui ma leidsin Issanda...“ Kuigi ma mõistan nende mõtet ja sõnumit, ei ole see kujutus päästmisloost täpne. See ei räägi kunagi sellest, kuidas inimene otsib Jumalat, vaid kuidas Jumal otsib järeleandmatult inimest. Issand ei olnud kadunud; Teda ei olnud vaja leida. Meie ei leidnud Jumalat; Tema leidis meid.

Eedeni aias kutsub Jumal: „Adam, kus sa oled?“ Jumal otsib eksinud inimest, mida näitab kogu Pühakiri. Ta leidis Aabrahami Morija mäelt, Joosepi kaevust, Moosese põleva põõsa juurest, Eelija koopast, Taaveti oma isa lambaid karjatamast ja Pauluse eesli seljast. Jumala Sõna teema on Jumala otsimine. Jumala Sõna näitab, kuidas Jumal otsib inimkonda, ja loetleb Tema paljusid lunastustegevusi päästeplaanis.

Sageli me ei näe, kuidas Jumal otsib, kuid Ta teeb seda järeleandmatult.

Lood, mida Jumal on oma Sõnas ilmutanud, julgustavad meid ja annavad ülevaate sellest, mida Jumal teeb ka praegu kõigi oma loodud olendite elus. Jumal ei oota passiivselt, et me tuleksime Tema juurde, vaid Ta otsib meid aktiivselt ja agressiivselt. Luuka 15 annab lühikese ja samas põhjaliku ülevaate sellest, kuidas Jumal püüab oma looduid päästa. Jumal on aktiivne tegutseja. Ellen White tuletab meile meelde: „Jumal ei tee vahet inimeste vahel. Ta hoolitseb

võrdselt kõikide inimlaste eest.“¹ Sageli me ei näe, kuidas Jumal otsib, kuid Ta teeb seda järeleandmatult. Jumal algatas oma lunastusplaani, et leida ja päästa mind. Ta korraldas asjaolud nii, et juhtida mind kindlale teele, et anda mulle võimalus valida Tema ja muutuda evangeeliumi väes.

Sündmuste orkestreerimine

Kõik algas sellest, et adventkoguduse liikmed tulid minu naabruskonda ja korraldasid küsitluse, et selgitada välja need, kes on huvitatud osalemisest piibliõppes. Minu pere ei olnud kodus, kuid meie naabrinaine, proua Jones registreerus. Kui ta sai teada, et need inimesed on adventistid, palus ta neid mitte tagasi tulla, vaid hoopis naaberpere juurde minna. Nad tulid meie koju ja minu pere nõustus piiblitundides osalema. Nad tutvustasid hingamispäeva sõnumit ja tõendid selle kohta, et laupäev on hingamispäev, olid minu jaoks ülekaalukad ja ümberlukkamatud. Olin siis 14-aastane ja tegelesin tõsiselt spordiga, mängisin poisteklubis korvpalli, jalgpalli ja pesapalli. Kuna kõik mängud toimusid laupäeviti, ei olnud ma valmis sellest loobuma ega kogudusega liituma. Siis juhtus midagi kummalist. Mu vanemad otsustasid kolida, viies mind ära naabruskonnast, eemale poisteklubist ja spordist, millega ma armastasin laupäeviti tegeleda.

Umbes aasta pärast meie kolimist tulid diakonid, kes meile piiblitunde andsid, meid vaatama ja kutsusid meid taas oma kogudust külastama, kuid ma olin ikka veel tõrksalt meelestatud. Mõni nädal hiljem jäi üks neist haigeks ja me isaga külastasime teda haiglas. Ta oli väga haige ja

Seal, kus patt on külluslik, on armu palju rohkem.

otsib sind, et sind päästa. Ei ole kedagi, kes oleks nii halb või rikutud, et Jumal teda ei jälitaks. Ei ole ühtegi elu, mis oleks nii rikutud, et evangeeliumi vägi ei suudaks seda lunastada! Ei ole kedagi, kes oleks nii madalale langenud, et evangeeliumi vägi ei suudaks teda üles tõsta. Ei ole elu, mis oleks nii patu poolt rikutud, et evangeeliumi jõud ei suudaks seda puhastada. Seal, kus patt on külluslik, on armu palju rohkem.²

Piibel on rikkalikult täis lugusid Jumala otsingutest, mis annavad meile lootust evangeeliumi väes. Jumal ei tee inimeste vahel vahet. Evangeeliumi hea uudis on, et Jumal otsib sind! Kas Ta on sind leidnud? Kui mitte, siis Ta otsib ikka veel! 🙏

G. Alexander Bryant on seitsmenda päeva adventistide koguduse Põhja-Ameerika divisjoni esimees

¹ Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, lk 639.

² Viide Rm 5:20.

kui ta küsis, kas ma teeksin talle teene, ütlesin jah, arvates, et ta tahab vett või vajab õde. Selle asemel küsis ta, kas ma läheksin sel hingamispäeval tema eest kirikusse. Noh, ma olin juba jah öelnud (mida ta mulle ka meelde tuletas), nii et ma pidasin oma sõna. Jumal leidis mind ja mind ristiti hiljem koguduse liikmeks.

Minu lugu on kroonika Jumala otsingutest. Mina ei otsinud Teda. Tema otsis mind. Kes ajendas adventiste naabruskonda uurima? Kes juhtis proua Jonesi suunama neid minu perekonna juurde? Kes mõjutas minu

vanemate otsust kolida sellest naabruskonnast ära? Kes avaldas diakonitele muljet, et nad hiljem kohale tulid? Kes innustas mu isa külastama diakonit haiglas? Kes ajendas diakonit paluma mul osutada talle teene? Kes andis mulle tahtmise öelda jah? See oli Jumal, kes korraldas minu elu sündmuse, et asetada mind evangeeliumi vastuvõtmise positsioonile!

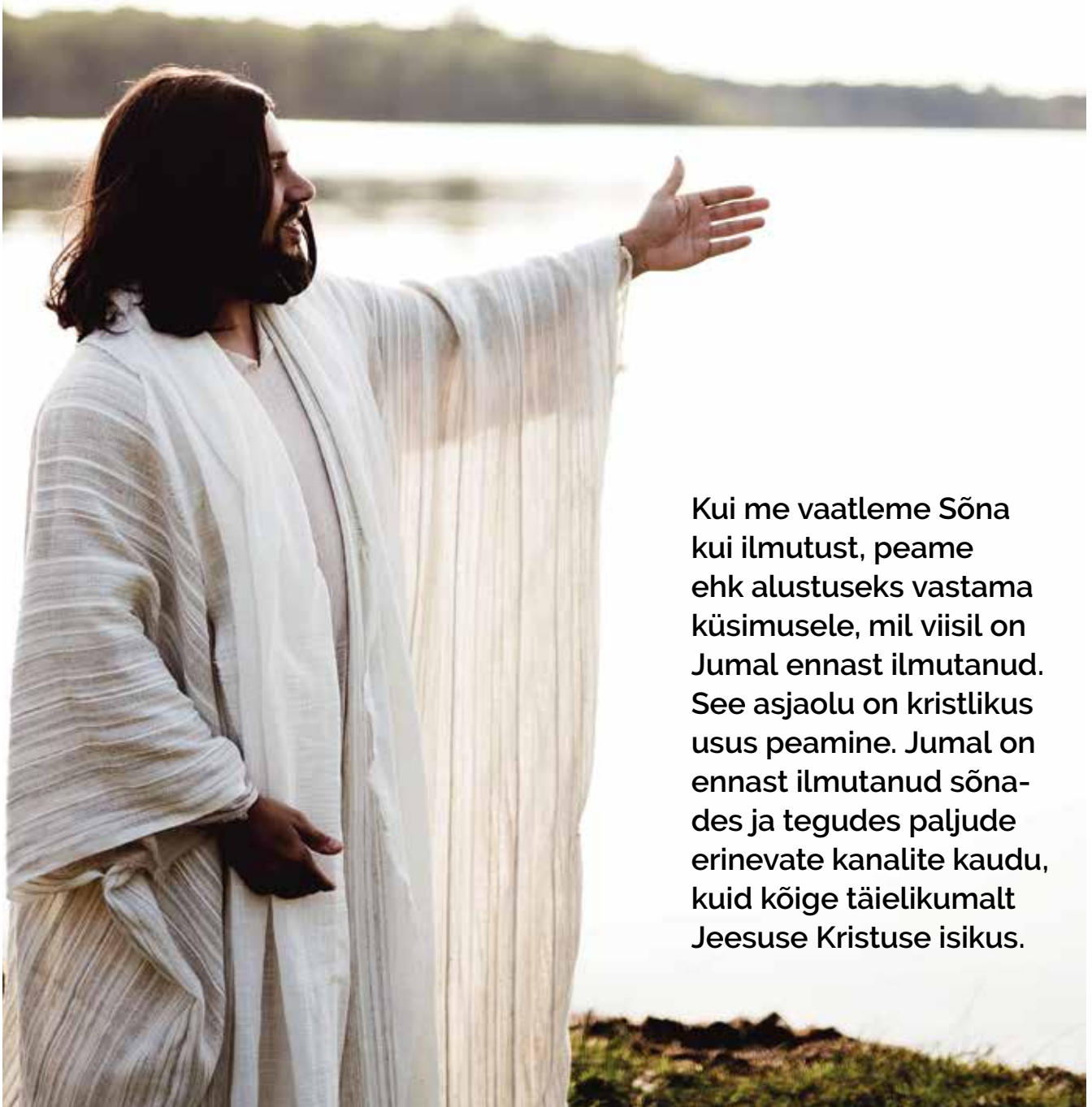
Seepärast otsib Jumal iga inimest. Jumal orkestreerib ikka veel sündmuse meie elus, et meid päästa. Ei ole tähtis, kas sa kasvasid üles koguduses või väljaspool seda, Jumal otsib; Ta

KÜSIMUSI ARUTELUKS

- 1. Missugused piiblisalmid näitavad sulle, et Jumal otsib sind?**
- 2. Kuidas oled kogenud seda, et Jumala arm on sinu peale välja valatud?**

ROBERT OSEI-BONSU

SÕNA KUI ILMUTUS

Kui me vaatleme Sõna kui ilmutust, peame ehk alustuseks vastama küsimusele, mil viisil on Jumal ennast ilmutanud. See asjaolu on kristlikus usus peamine. Jumal on ennast ilmutanud sõnades ja tegudes paljude erinevate kanalite kaudu, kuid kõige täielikumalt Jeesuse Kristuse isikus.

Jumala selgesõnaline eesmärk on, et selle ilmutuse kaudu võiksid inimesed Teda tundma õppida ja astuda päästvasse suhtesse, mille tulemuseks on igavene osadus Temaga (Jh 17:3). Nii Vana kui ka Uus Testament annavad tunnistust sellest, kuidas Jumal on end ilmutanud ajaloos, eriti Iisraeli ajaloos, ja eelkõige Jeesuse Kristuse isikus. Ilma selle jumaliku ilmutuseta inimkond hukkuks, jäädes teadmatusse Jumala tegelikust iseloomust ja võõrandudes Temast patu ja süü tõttu.

Seega nimetatakse Piiblit õigustatult Jumala Sõnaks, sest see sisaldab Jumala inspireeritud sõnu. Jumala Sõna eesmärk on anda meile teavet ja ilmutada Jeesust. Jeesus ütles Johannese 5:39, et te loete pühi kirju, sest te usute, et need sisaldavad igavest elu; see on, mis tunnistab minust. See ülioluline salm rõhutab Jumala Sõna kui Jeesuse ilmutuse keskset rolli.

Ajalooline ja teoloogiline taust

Johannese evangeelium pärineb esimesest sajandist, ajavahemikust 70–90 pKr – ajastust, mida iseloomustab kultuuriliste (rooma, kreeka ja juudi) mõjutuste segunemine. Suhted Rooma võimu all tegutsenud juudi usujuhtide ja Jeesuse järgijate vahel olid pingelised. Jeesuse avaldus Johannese 5:39 seadis kahtluse alla juudi usujuhtide arusaama Toorast, prohvetitest ja usulisest praktikast kui ülimest autoriteedist. Selle asemel suunas Jeesus juhtide tähelepanu endale kui Jumala ülimalle ilmutusele.

Johannese evangeeliumis toimub dialoog Jeesuse ja usujuhtide vahel, kes seavad Tema autoriteedi ja identiteedi kahtluse alla. Jeesus omakorda seab kahtluse alla nende arusaama Pühakirjast, väites, et pühad kirjad räägivad Temast, seega peaksid juhid neid uurima ja tunnistama, et need tunnistavad Temast kui igavese elu teest. Luuka 24:27, 44 ja 45 tugevdavad mõtet, et Pühakirja keskmes on Jeesus ja Tema roll Jumala lunastusplaanis. Uus Testament toob esile Jeesuse kui Jumala Sõna, kes ilmutab täielikult Jumalat ja täidab Vana Testamendi ettekulutused Messia kohta.

Nad uskusid, et nad saavad Pühakirja uurides avastada tee igavese elu juurde.

Kristlik seisukoht on: selleks, et mõista Jumala Sõna kui Jeesuse ilmutust tervikuna, tuleb tunnistada kogu Piibli fookust. Vana Testament on Uue Testamendi eelkäija ning ilmutab Jeesust Kristust. Jumala lunastusplaan ilmneb kogu Pühakirjas alates 1. Moosese raamatust kuni Ilmutuseni. Jumala Sõna ei ole juhiste või lugude kogumik, vaid sidus jutustus, mis tõstab esiplaanile Jeesuse Kristuse kui maailma Päästja.

Johannese 1:1–14 kirjeldab Jeesust kui Sõna, Jumala igavest Sõna, kes oli olemas maailma algusest peale ja sai lihaks, et elada meie keskel. Selles rõhutatakse Jeesuse jumalikkust

ning Tema rolli loomisel ja lunastamisel. Ka Heebrealastele 4:12 kirjeldab Sõna kui võimsat elavat jõudu, mis on võimeline muutma inimese mõtteid ja motiive. Sõna võib inspireerida muutust. Johannese 5:39 ja teised Piibli salmid kujutavad Sõna kui dünaamilist ja jumalikku jõudu, mis ilmutab Jumala plaani ja iseloomu.

Johannese 5:39 teoloogilised viited

Johannese 5:39 ütleb, et Jumala Sõna on rohkem kui kirjutatud sõnad. See sümboliseerib Jeesuse jumalikku olemust Jumala lunastusplaani sõnumitoojana. Jeesus on midagi enam kui õpetaja või prohvet; Ta kehastab Jumala sõnumit inimkonnale. See kontseptsioon rõhutab Vana Testamendi tekstide tähtsust, mis aitab meil mõista Jeesust ja Tema õpetusi. Pühakiri kutsub usujuhte üles uskuma Jeesust, selle sõnumi ülimate täitjat. Jumala Sõna võib meid muuta, viies meid vaimulikule kasvule, kuulekusele ja Tema sarnasemaks saamisele.¹ Johannese 5:39 on Jeesuse vastus juudi juhtidele, kes vaidlustasid Tema autoriteeti. See salm rõhutab Pühakirja eesmärki, mida Jeesus neile selgitas. „Te uurite Pühakirja, sest te arvate, et selles on teil igavene elu, ja see on see, mis annab tunnistust minust.“ (ESV)² Nad uskusid, et saavad Pühakirja uurides avastada tee igavese elu juurde. Jeesus selgitab aga, et pühad kirjad on mõeldud selleks, et tunnistada Temast, kes on tee igavese elu juurde.

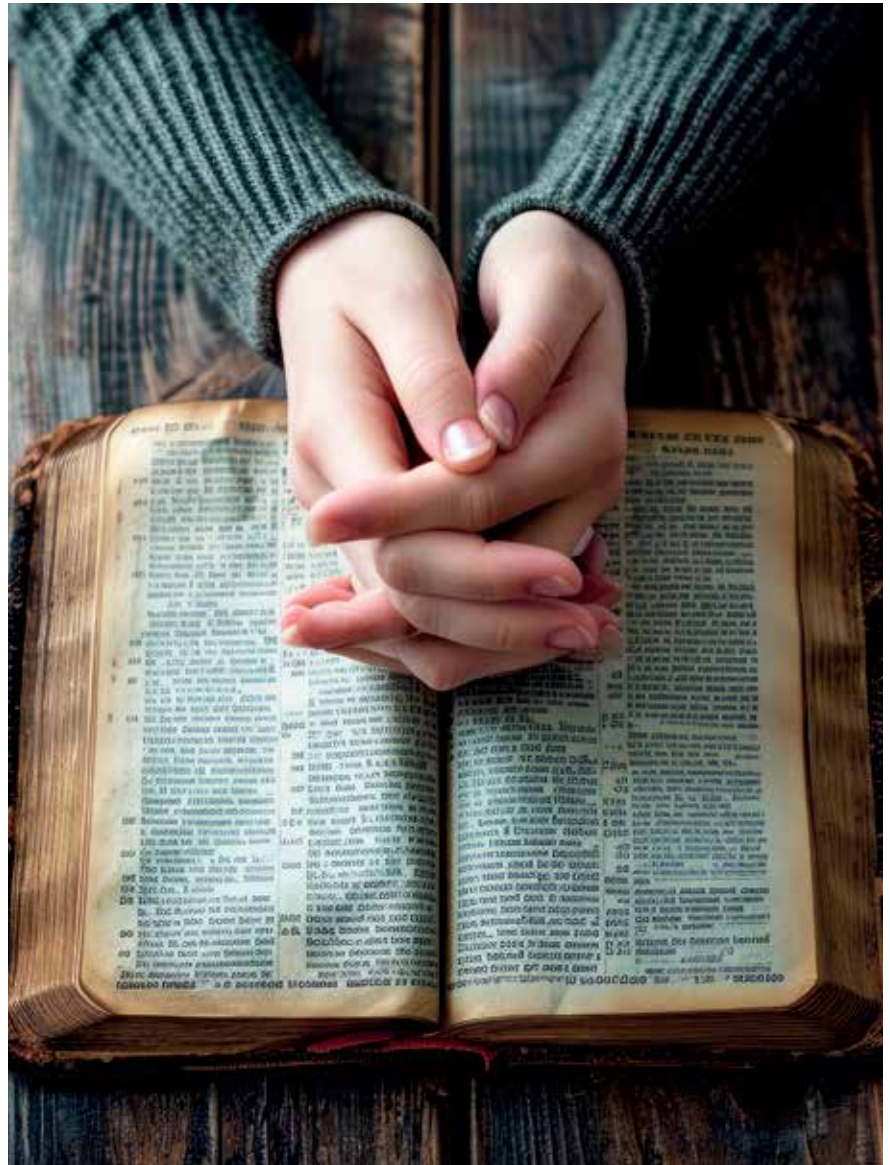
Selle salmi tähenduse mõistmiseks on vaja mõista konteksti. Eelnevad salmid räägivad, kuidas Jeesus tervendas inimese. See

mees oli olnud 38 aastat puudega. Tervendamine toimus hingamispäeval ja juudi juhid seadsid Jeesuse autoriteedi kahtluse alla. Jeesus ütles neile, et Tal on Jumala Pojana autoriteet. Salmis 39 selgitas Ta, et pühad kirjad on olemas mitte lihtsalt selleks, et neid lugeda, vaid selleks, et juhtida inimesi Tema juurde. Pühakirja keskmes on Tema ja see annab tunnistust Tema olemasolust. See on tõend Tema identiteedist ja sellest, mida Ta tuli tegema.

Pühad kirjad on olemas mitte lihtsalt selleks, et neid lugeda, vaid selleks, et juhtida inimesi Tema juurde.

Sellel salmil on oluline mõju meie piiblimõistmisele. Piibel on midagi enam kui ajalookirjelduste või luuletuste kogumik. Piibel on Jumala ilmutus Tema lunastusplaanist Jeesuse Kristuse kaudu. Kui me uurime Pühakirja, peame uurima selle tunnistust Jeesusest ja Tema lunastustööst ristil. Ainult Tema kaudu saame igavese elu.

Me peame uurima Jumala Sõna Kristuse-keskse perspektiiviga. Iga kirjakohta, lugu või õpetust tuleb lugeda mõistmisega, kuidas see on seotud Jeesusega. Kui me loeme Aabrahami valmisolekust ohverdada Iisak, võime näha Jumala valmisolekut, et Tema Poeg ohverdatakse meie eest. Me võime lugeda Psalme ja näha

Jeesuse emotsioone ja võitlust, kui Ta seisis silmitsi oma ristiga.

Me peame uurima Jumala Sõna ja rakendama seda praktikas. Jumala Sõna peaks meid teavitama ja muutma. Kui me kohtume Temaga Sõna kaudu, peaks Jeesuse armastus, arm ja tõde meid muutma. Me peaksime püüdma elada nii, et see peegeldaks Tema iseloomu ja missiooni.

Ellen G. White kinnitab, et Piibel annab tunnistust Jeesusest Kristusest. „Vana Testamendi pühad kirjad ilmutavad Kristust

ja viivad meid Tema eesõiguse tunnetamiseni.“³ Ta rõhutab, et Jeesuse Kristuse mõistmiseks on oluline uurida Pühakirja. Raamatus „Suur võitlus“ tõdeb Ellen G. White, et Piibel ei ole kirjutatud ainult uurijatele, vaid on mõeldud ka tavainimestele. Päästmiseks vajalikud tõed muutuvad ilmsemaks kui päevavalgus. Keegi ei tee vigu ega kaota oma teed, kui järgib oma otsustusvõime asemel Jumala ilmutatud tahet.⁴ Kasutage Jumala Sõna Jeesuse õpetuse levitamiseks. See

võib muuta inimeste elu ja anda lootust kogu maailmale.

Johannese 5:36 missioloogilised viited

Johannese 5:39 rõhutab missioloogilisest vaatepunktist Jeesuse olulist rolli ja Sõna levitamise tähtsust evangeeliumi kuulutamise kaudu. See salm seab kahtluse alla religioossed tavad, mis asetavad teised autoriteedid Jeesusest kõrgemale. See kutsub üles muutma fookust – vaatama Pühakirja ja Jeesust kui Jumala tõelist ilmutust. Apostlite teod 4:12 ja Roomlastele 10:14, 15 on teised Piibli kirjakohtad, mis rõhutavad selle kontseptsiooni mõju misjonitööle. Need kirjakohtad rõhutavad Jeesuse kui ainsa päästevahendi kuulutamise tähtsust. Johannese 5:39 kutsub aga kõiki kristlasi üles kuulutama Jeesust kui Jumala Sõna, kes ilmutab Jumala armu, tõe ja päästet, sõltumata inimese taustast.

Piibel on Jumala ilmutus Tema lunastusplaanist Jeesuse Kristuse kaudu.

See salm julgustab usklikke lugema Piiblit ja tunnistama, kuidas see osutab Jeesusele. Oluline on varustada ja õpetada

kristlasi mõistma Piiblit, tunnistama Jeesust selle keskmeks ja jagama seda ilmutust teistega. Johannese 5:39 rõhutab missioloogilisest vaatepunktist Jeesuse sõnumit ja Tema rolli tähtsust evangelismile. See seab kahtluse alla religioossed süsteemid ja traditsioonid, mis seavad teised autoriteedid Jeesusest kõrgemale. See kutsub üles keskendumisele Pühakirja uurimisele ja kohtumisele Jeesuse, Jumala ülima ilmutusega. Kui usklikud on selle teadmise varustatud, saavad nad seejärel jagada seda ilmutust ja juhtida teisi Pühakirja paremale mõistmisele.

Pidage meeles, et me saame Jeesust mõista ja kogeda Jumala Sõna kaudu.

Kokkuvõte

Pühakiri esitab traditsioonilisele ususüsteemile väljakutse ja keskendub Jeesusele. Tema õpetuste mõistmine on lihtsam, kui me mõistame ajaloolist konteksti. Asjakohaste salvide uurimine aitab meil mõista Jumala Sõna ja rõhutab Jeesuse jumalikku olemust. Jumala Sõna ilmutab Jeesust Kristust. See on midagi enam kui vanade tekstide kogumik. Jumala Sõnale tuleks läheneda Kristuse-kesksest

vaatenurgast ja me peaksime otsima selle kaudu kohtumist Jeesusega. Väga oluline on rakendada Kristuse õpetusi meie igapäevaelus ja lasta neil end muuta. Samuti peaksime seda kasutama evangeeliumi levitamiseks. Pidage meeles, et me saame Jeesust mõista ja kogeda Jumala Sõna kaudu. Ning jagame seda ka teistega. Johannese 5:39 ütleb, et Pühakiri viib meid Jeesuse juurde ja juhivad meid Tema poole. Kui me loeme ja uurime Piiblit, peaksime seda alati meeles pidama ja püüdma leida, kuidas iga kirjakoht on seotud Temaga.

Robert Osei-Bonsu on seitsmenda päeva adventistide koguduse Kesk- ja Lääne-Aafrika divisjoni esimees.

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Kas oled kunagi mõelnud, et Johannese 5:39 on seotud meie misjonimeetodiga?
2. Kuidas saad täna Pühakirja kellegi julgustamiseks kasutada?

1 Robert H. Gundry, *A Survey of the New Testament*, 5th ed. (Grand Rapids: Zondervan, 2012).

2 Kirjakoht märkega ESV on piiblitõlkest English Standard Version, copyright © 2001 by Crossway Bibles, a division of Good News Publishers. Used by permission. All rights reserved.

3 Ellen G. White käsikiri 109, 1899.

4 Ellen G. White, *Suur võitlus*, lk 598, 599.

ROGER O. CADERMA

TOIDETUD JUMALA SÕNAST

Maailmas, kus elu melu tavaliselt summutab Jumala hääle, annab Jumala Sõna tegelikku ülalpidamist ja kannab meie eest hoolt. Psalm 19:8–15 on ilus näide sellest, kuidas Jumala Sõna annab meile vaimulikku toitu, tarkust, rõõmu ja juhatust. Täna ses tekstis süveneme põhjalikult teemasse „Mina lähen ja jagan Jumala Sõna“. Me uurime Tema tõe rääkimise muutvat jõudu ja kuidas see võib pakkuda rikkalikku elu nii andjale kui ka kuulajale.

Nii nagu meie füüsilise keha sõltub toidust ja joogist, et ellu jääda, sõltub ka meie vaimulik heaolu toidust. Piibel on ebastabiilses ja ettearvamatus maailmas imeline varjupaik. Tema Sõna uurides sukeldume Jumala armastuse, mõistmise ja armu sügavustesse. See toidab meie hinge, tuletades meelde Jumala vankumatut iseloomu ja murdumatuid töotusi.

Jumala Sõnal on vägi muuta mittetargad targaks.

Nagu kõrbes asuv allikas, kustutab see jaheda meeldiva veega meie janu. Seda vaimulikku toitu tuleks aga pigem jagada kui endale hoida. Kui me kohtame vaimselt janust nõrkevaid inimesi, võime pakkuda neile sama elustavat vett, mille oleme avastanud Jumala Sõnas. Sel viisil saame Jumala armu kandjateks, elustades ja taas elustades inimesi enda ümber.

Igapäevane tarkus

Piibel on teadmiste allikas. Need, kes seda otsivad, arendavad mõistmist ja tarkust. Paljud meist peavad end lihtsaks või mitte eriti targaks, kuid Jumala Sõnal on vägi muuta mittetargad targaks. See pakub kasulikke nõuandeid toimetulekuks elu väljakutsetega. Piibel on täis lugusid tavalistest inimestest, kes tegid tänu usule ja Jumala Sõnale kuuletumisele märkimisväärseid tegusid. Nende usk Jumalasse ja

pühendumine Tema Sõnale sillutasid teed nende teadlikkusele ja edule.

Jumal kasutab selle tarkuse edastamise vahendina meid. Need, kes võitlevad eluraskustega, võivad saada meilt selgust ja abi. Me saame neid varustada, et nad saaksid teha tarku otsuseid, mis ülistavad Jumalat ja viivad viljakale elule.

Ehe õnnelikkus

Rõõm on meie maailmas väärtuslik ja raskesti tabatav kingitus. Paljud otsivad seda ajalistes naudingutes ja ajaviitmistes, kuid saavad siis teada, et tõeline ja püsiv rõõm on ainult Jumala ligiolus. Tema Sõna näitab teed tõelise rõõmu juurde.

Issanda seadused on õiged, sest need peegeldavad Tema veatut ja ausat iseloomu. Need suunavad meid eemale patu ja isekuse hävitavalt radadelt ning armastuse, armu ja rõõmuga täidetud elu poole. Kui me kuuletume Jumala käskudele, kogeme sügavat ja püsivat rõõmu, mis ületab kõiki eluolusid.

Piibel on täis lugusid tavalistest inimestest, kes tegid tänu usule ja Jumala Sõnale kuuletumisele märkimisväärseid tegusid.

Me muutume rõõmu kandjateks, kui jagame Jumala Sõna head sõnumit teistega. Me

näitame inimestele Kristuse tundmise imelist rõõmu ja rõõmu lunastusest ning muutusest, mille Tema meie ellu toob. Meie tunnistus toob inimestele, kes on eluraskustes, lootust ja rõõmu.

Särav valguskiir pimeduses

Jumala Sõna toimib siin pimedas maailmas kui suunav valgus, mis valgustab meie ees kulgevat teed. „Issanda käsk on selge, see valgustab silmi.“ (s 9) See näitab ebakindlatel aegadel suunda, annab meelega lootust ja loob segaduses selgust. Issanda seadus annab meile jõudu käia Tema tões, sest see on pigem vabastav kui piirav.

Kui kuulutame evangeeliumi väe ja jõuga, muutub meie elu Tema Sõna muutva väe tunnistuseks.

Kui levitame Jumala Sõna sõnumit teistele, muutume pimedas maailmas tuledeks. Me aitame inimestel leida teed pääsemise ja vooruse poole. Me suuname inimesi õigele teele, kui nad on eksinud ja otsivad elu mõtet. Meie elul on siis tunnistuse kvaliteet, mis on kõigile eredalt näha kui tõend Jumala Sõna muutmise jõust.

Sügav vaimulik avastus

Oma vaimulikult teekonnal võtame kätte tõelt, mis ühendab Jumala Sõnast leitud isikliku

toitumise laiemal kutsumusega: missiooniga, milleks meid on valitud.

Tunnistame, et selleks vastutuseks valmistumisel on äärmiselt oluline kasvatada oma meelt Tema Sõna igapäevase uurimise kaudu. See on midagi enam kui lihtsalt teave; see on vaimulik pidusöök, jõuallikas, mis tuksleb sügaval südames. Jumala Sõna kui täiusliku ja usaldusväärse teejuhi aktsepteerimine ei kõnele mitte ainult isiklikust valgustatusest, vaid ka sellest, et oleme valmis missiooniks, milleks meid on kutsutud.

Jumala Sõna kui täiusliku ja usaldusväärse teejuhi aktsepteerimine kõneleb sellest, et oleme valmis missiooniks, milleks meid on kutsutud.

Veelgi enam rõhutatakse pühendumist Jumala Sõnale kuuletumisele, mis kordab Psalm 19:11 töötust suurest palgast. See viitab kahekordsele õnnistusele: isiklik kasu, mis tuleneb Jumala Sõna järgi elamisest, ning ettevalmistus missiooniks. See on muutumisprotsess, milles Sõna on teejuht, jõu ja rõõmu allikas.

Nende tõekspidamiste kohaselt kõlab prohvetlikult kuulutamise vaimuanni kaudu Ellen

G. White'i aegumatu tarkus: „Ma soovitan sulle, kalliskõne lugeja, Jumala Sõna kui sinu usu ja teguviiside juhtnööri.“^{*} See ei ole põgus mõttekatke, vaid oluline printsiip, mis annab tooni meie usuteekonnale ja seeläbi ka meie valmisolekule meile määratud rolliks. Ellen G. White'i õpetused rõhutavad ajatut tõsiasja, et Piibel on rohkem kui raamat; see on autoriteetne teejuht, mis juhivad meie usu- ja misjoniteed.

Meie lugemine lõpeb 15. salmis, mis muutub isiklikuks pühendumuseks: „Olgu sulle meelepärased mu suu kõned ja mu südame mõtlemised sinu ees, Issand, mu kalju ja mu lunastaja!“ See on rohkem kui soov isikliku puhtuse järele; see on arusaam, et Tema Sõna kaasamine meie ellu ei ole passiivne tegu, vaid pigem aktiivne valmisolek osaleda Jumala plaanis.

Kui kuulutame evangeeliumi väe ja jõuga, muutub meie elu Tema Sõna muutva väe tunnistuseks. Meid on valitud misjonitööle ja see valik on midagi

enam kui lihtsalt nimi; see on tunnustus, et meie elu, mida toidab Tema Sõna, on varustatud ja võimeline täitma eesmärki, mis on suurem kui meie ise. 🙏

Roger O. Caderma on seitsmenda päeva adventistide koguduse Lõuna-Aasia Vaikse ookeani divisjoni esimees.

KÜSIMUSI ARUTELUKS

1. Kuidas kannab Jumala Sõna hoolt sinu hinge eest?
2. Kas sinu Pühakirja lugemisest on saanud passiivne tegevus? Missuguseid muutusi saaksid ellu kutsuda, et see oleks aktiivsem?

^{*} Ellen G. White, *Varased kirjutised* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1882, 1945), lk 78.

YO HAN KIM

SÕNA KUULUTAMINE ÜLEILMSES KEERISTORMIS

Õppetund Apostlite tegude 4:4 põhjal

Maailm kannatab. Keegi ei saa eitada, et siin valitseb üleilmne segadus. Muidugi võivad need rasked olukorrad olla suurepärane võimalus tutvustada Jumala viimsepäevasõnumeid neile, kes on meeleheitel ja elavad ebakindluses. Inimesed on muutunud vaimulikele vestlustele avatumaks, kuid see ei tähenda, et Sõna kuulutamine on muutunud lihtsaks.

Apostlite teod 4 kujutab väga huvitavat aega. Võib-olla on see paljuski sarnane sellega, mida me täna kogeme. Paljud inimesed olid meeleheitel, pettunud ja tuleviku suhtes ebakindlad. Inimesed olid segaduses ja hirmul. Kuigi usklikud olid tunnistajaks Jeesuse Kristuse taevasse minekule (Apostlite teod 1), Püha Vaimu väljavalamisele nelipüha ajal (Apostlite teod 2) ja halvatu tervendamisele templis (Apostlite teod 3), olid nad siiski mures, sest nad seisid silmitsi usuliidrite tugeva vastuseisu ja tagakiusamisega. Siinkohal tuleb sisse Apostlite teod 4:4. „Aga paljud neist, kes olid Sõna kuulnud, hakkasid uskuma, ja mehi sai arvult umbes viis tuhat.“ See salm on meie jaoks tänapäeval tõeliselt oluline, sest see mitte ainult ei näita Sõna väge nendel segaduste aegadel, vaid kutsub meid seitsmenda päeva adventistidena üles olema ühtsed misjonis.

Sõna vägi

Kuigi Peetrus ja Johannes pandi selle eest, et nad „õpetasid rahvast ja kuulutasid surnuist ülestõusmist Jeesuses“, vangi (s 1–3), uskusid need, kes sõnumit kuulsid, ja nende arv kasvas (s 4). Apostlite teod 4 tuletab meile meelde, et Jumala Sõna seisab vankumatu tõe ja valguse majakana. See ei ole midagi, mida kasutada pelga viitena, vaid Jumala enda ilmutus kaose ja ebakindluse ajal. Jumala Sõna on jumalik sõnum, mis inspireerib, annab jõudu ja muudab meie elu. Kindlasti on Jumala Sõnas vägi.

Pühakiri ütleb meile Heebrealastele 4:12: „Sest Jumala sõna

on elav ja tõhus ja vahedam kui ükski kaheterane mõök ning tungib läbi, kuni ta eraldab hinge ja vaimu, liigesed ja üdi, ning on südame meelsuse ja kaalutluste hindaja.“

Jumala Sõna seisab vankumatu tõe ja valguse majakana.

Ellen White tuletab meile seda lõpmatut jõudu meelde. „Selle väes on mehed ja naised murdunud patuse harjumuse ahelad. Nad on loobunud isekusest. Ilmalikud on muutunud aupaklikuks, joobnud kaineks, liiderlikud puhtaks. Hingedest, kes enne olid saatana järgijad, on saanud Jumala järgijad. See muutus isenesest on imede ime. Selle muutuse on esile kutsunud Sõna – see on Sõna sügavaimaid saladusi. Me ei suuda seda mõista, me saame ainult uskuda.“¹

On kurb öelda, et me elame keset üleilmset segadust. Tege-likult langeb see maailm üha sügavamale ja sügavamale patu tagajärgedesse. Siiski on lootust! Jumala Sõna annab suurima lootuse Kristuses. See ületab ja purustab mitmesuguseid tõkkeid. See rahustab ja tuletab meile meelde Jumala armastust ja usavust. Lõpuks kinnitab Jumala Sõna, et me oleme valitud Jumala missiooniks.

Valitud missioonile

Kui Peetrust ja Johannest hoia-tati, et nad ei räägiks ega õpetaks Jeesuse nimel (s 18), vastasid nad: „Otsustage ise: kas Jumala ees

on õige kuulata teid rohkem kui Jumalat?“ (s 19). Seejärel tuleb apostlite tuntud tunnistus salmis 20: „Meil on ju võimatu jätta rääkimata seda, mida me oleme näinud ja kuulnud.“ Nende elu kutsumus ja eesmärk oli Jumala Sõnale kuuletumine ja Tema mis-sioonis osalemine.

Selle muutuse on esile kutsunud Sõna – see on Sõna sügavaimaid saladusi.

Kaks tuhat aastat pärast Apostlite tegude 4. peatüki sündmusi elame ajal, mil maailm vajab lootusesõnumit rohkem kui kunagi varem. Kasvav ebakindlus ja segadus paneb inimesi otsima vastuseid ja elu mõtet. Tõelist õnne ja lohutust võib pakkuda vaid lootus ja tõe Kristuses, ja ainult Kristuses. Jumal on usaldanud meile suure missiooni, mida peame viimsetel päevadel täitma. Jumal on valinud meid selleks, et jagada seda, mida oleme näinud ja kuulnud.

Maailm vajab lootusesõnumit rohkem kui kunagi varem.

Pidagem meeles, mida Ellen White kirjutas: „Jeesuse Kristuse sõnad on öeldud meile, kes me elame maa ajaloo lõpus. „Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda, tundke ära, et tema on lähedal.“

Kui need asjad hakkavad toimuma, siis vaadake üles ja tõstke oma pea, sest teie lunastus on lähedal. Rahvad on rahutuses. Meid on tabanud segaduse aeg. Merelained möllavad; inimeste süda on täis hirmu ja ootust nende asjade ees, mis maa peale tulevad. Kuid need, kes usuvad Jumala Poega, kuulevad keset tormi Tema häält, mis ütleb: „See olen mina, ärge kartke.“ /-/-/ Me näeme, et maailm kannatab kurjuses ja usutaganemises. Mäsamine Jumala käskude vastu näib olevat peaaegu üldine. Keset segadusega kaasnevat tormilist ärevust on töö, mida tuleb maailmas teha.“²

Usume, praktiseerime ja kuulutame üleilmse segaduse ajal Jumala Sõna.

Kui rahvas oli tunnistajaks Peetruse ja Johannese vanglast vabanemisele ja kuulis nende sõnumeid, „tõstsid need ühel meelel häält Jumala poole“ (s 24). Pange tähele nende hämmastavat palvet, mis on salmides 29 ja 30: „Ja nüüd, Issand, vaata nende ähvarduste peale ja lase oma sulastel täie julgusega kõnelda sinu sõna, sirutades oma käe haigete parandamiseks ning tunnistajate ja imetegude sündimiseks sinu püha sulase Jeesuse nime läbi.“ Siin on nende palve tulemus: „Ja nende palve järel

kõikus paik, kus nad olid koos, ja nad kõik täideti Püha Vaimuga ja nad kõnelesid Jumala sõna julgesti.“ (s 31)

Kokkuvõte

Jumala töotustele toetumine ja misjonikutse vastuvõtmine oli 2000 aastat tagasi muutumatu jumalik vastutus – ja veelgi enam tänapäeval. See ei ole valikuvõimalus, vaid osa meie identiteedist seitsmenda päeva adventistidena. Kui me mõtiskleme Apostlite tegude 4. peatüki sõnade üle, tuletagem meelde oma missiooni. Meid valiti selleks, et olla julged ja vankumatud, et jõuda ebakindluse ja kaose ajal eksinud inimesteni. Usume, praktiseerime ja kuulutame üleilmse segaduse ajal Jumala Sõna. Olgu Peetruse ja

Johannese tunnistus meie tänane tunnistus: „Meil on ju võimatu jätta rääkimata seda, mida me oleme näinud ja kuulnud.“

Yo Han Kim on seitsmenda päeva adventistide koguduse Põhja-Aasia Vaikse ookeani divisjoni esimees.

KÜSIMUSI ARUTELUKS

- 1. Kuidas saame keerulistel aegadel vaprad olla?**
- 2. Mida oled oma Sõna uurimisest näinud ja kuulnud, mida saad kellegi teisega jagada?**

¹ Ellen G. White, *Haridus* (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn., 1903), lk 172.

² Ellen G. White, *Evangelism* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1946), lk 18.

A person is shown from the waist down, holding a lit lantern in their right hand. The lantern is made of metal with glass panels and is glowing with a warm light. The person is wearing dark clothing and boots. The ground is covered with fallen autumn leaves in shades of orange, red, and brown. The background is dark and out of focus.

MAAILM JA EVANGEELIUMI VIIMANE KUULUTAMINE

ELLEN G. WHITE

Läbi aegade on Jumal saatnud oma sulased noomima pattu nii maailmas kui koguduses. Ent inimesed soovivad, et neile räägitaks meeldivaid asju, ja seepärast pole puhas ilustamata tõde vastuvõetav.

Paljud reformaatorid otsustasid uuendustöö kallale asudes kasutada koguduse ja rahva pattude noomimisel suurimat ettevaatlikkust. Nad lootsid puhta, kristliku elu eeskujuga juhtida rahvast tagasi Piibli õpetuste juurde. Kuid Jumala Vaim tuli nende peale nii, nagu Ta tuli Eelija peale, kes pidi noomima õela kuninga ja ärataganenud rahva pattu; ja reformaatorid ei saanud jätta kuulutamata Piibli algseid tõdesid, õpetusi, mille kuulutamist nad olid vältinud. Nad olid sunnitud kartmatult kõnelema tõesest ja ohust, mis ähvardas inimesi. Nad rääkisid seda, mida Issand neile andis, kartmata tagajärgi. Rahvas pidi hoiatust kuulma, meeldis see neile või mitte.

Samamoodi kuulutatakse kolmanda inglil kuulutust. Kui saabub aeg selle edasiandmiseks suurima väega, töötab Issand alandlike tööriistade kaudu ning juhib nende meeli, kes pühendavad end Tema teenistusse. Töölised saavad võimeliseks oma ülesannet täitma pigem Püha Vaimu võidmise kaudu, kui et õppeasutusest saadava koolituse kaudu. Usu- ja palveinimesed lähevad püha innuga kuulutama sõnu, mida Jumal neile annab. Baabüloni patud paljastatakse. Avalikult kõneldakse riigi autoriteediga kiriku tavade maksmapaneku kohutavatest tagajärgedest, spiritismi sissetungist, paavstliku võimu salajasest, kuid kiirest progressist. Need pühalikud hoiatused äratavad inimesi. Tuhanded ja tuhanded, kes pole kunagi midagi sellist kuulnud, saavad teada, et Baabülon on kirik, mis on langenud eksioõpetuste ja pattude pärast ning

taevast saadetud tõe äraheitmise tõttu. Kui inimesed lähevad oma endiste õpetajate juurde küsima: „Kas need asjad on nii?“ esitavad valeõpetajad väljamõeldisi ja ennustavad häid aegu, et rahustada rahva hirmu ja vaigistada ärganud südametunnistust. Kuna aga paljud keelduvad rahuldamast ainult inimeste autoriteediga ja nõuavad selget tõendit: „Nõnda ütleb Issand,“ vihastuvad populaarsed jutlustajad samuti nagu vanasti variserid. Kui hakatakse kahtlema nende autoriteedis, teatavad jutlustajad, et teistsugune kuulutus on saatana; ning õhutavad pattu armastavaid rahvahulki teotama ja kiusama neid, kes Jumala hoiatused vastu võtavad.

Valguse summutamine

Kui võitlus kandub uutesse paikkondadesse ja inimeste tähelepanu pöörduv jalge alla tallatud Jumala käsule, ägendab saatana oma tegevust. Kuulutusega kaasnev vägi muudab neid, kes selle vastu võitlevad, veelgi metsikumaks. Vaimulikkond teeb praegu üliinimlikke jõupingutusi, et takistada valgust paistmast nende karjadele. Kõigi oma käsutuses olevate vahenditega püüavad nad summutada eluliste küsimuste arutlust. Kirik toetub riigivõimu tugevale käsivarrele ning rooma-katoliiklased ja protestandid ühinevad selles töös. Sedamööda, kuidas liikumine pühapäeva maksmapanekuks muutub julgemaks ja otsustavamaks, antakse välja seadus Jumala käsu pidajate vastu. Neid ähvardatakse trahvide ja vangistusega, mõnedele pakutakse mõjurikkaid töökohti ning muid eeliseid tingimisel,

et nad loobuvad oma usust. Kuid ustavate kindel nõudmine on: „Näidake meile Jumala Sõnast meie eksitust“ – sama nõudmine, mille esitas Luther samataolises olukorras. Need, keda kutsutakse kohtu ette, kaitsevad tõe nii julgesti, et mõned pealtkuulajad langetavad otsuse pidada kõiki Jumala käske. Nii esitatakse valgust tuhandetele inimestele, kes vastasel korral poleks neist tõdedest midagi teadnud.

Kuulekust Jumala Sõnale peetakse mässuks. Saatana pimestatuna on lapsevanem karm oma uskliku lapse vastu ja peremees või perenaine rõhub oma käsku pidavat teenijat. Armastus kaob; lapsed jäetakse ilma pärandist ja aetakse välja kodust. Pauluse sõnad täituvad täpselt. „Kõiki, kes tahavad elada jumalakartlikult Kristuses Jeesuses, kiusatakse taga.“ (2Tm 3:12) Kui tõe kaitsjad keelduvad austamast pühapäeva hingamispäevana, siis heidetakse mõned neist vanglatesse, teised pagendatakse ja paljusid koheldakse kui orje. Inimmõistusele näib see kaasajal võimatuna, kuid siis, kui Jumala Vaimu tagasihoidev mõju inimestest eemaldub, ja need, kes jumalikke eeskirju vihkavad, täielikult saatana võimusesse langevad, siis tekivad harvanähtud olukorrad. Inimene võib olla väga halastamatu, kui kõrvaldatakse jumalakartus ja armastus.

Kui torm läheneb, loobub suur hulk inimesi, kes on tunnistanud usku kolmanda inglil kuulutusse, kuid kes pole pühitsetud tõe kuulekuse kaudu, oma usust ja läheb üle vastasleeri. Sõprus maailmaga ja maailma vaimust osa saamise tõttu hakkavad nad asju nägema peaaegu samas valguses kui maailmgi ning

lääbikatsumisaja saabumisel valivad nad kergema, populaarsema tee. Andekad ja meeldiva käitumisega mehed, kes kord tundsid rõõmu tõest, tarvitavad oma võimeid nüüd inimeste petmiseks ja eksiteele viimiseks. Neist saavad oma endiste vendade kõige vihasemad vaenlased. Kui hingamispäevapidajad viiakse usu pärast kohtu ette vastust andma, on need ärataganenud usklikud saatana kõige võimekamateks abilisteks. Nad esitavad oma endisi vendi väärilt ning õhutavad valetunnistuste ja laimu kaudu ka valitsejaid ustavate vastu üles.

Seistes tõe eest

Sellel tagakiusamisperioodil pannakse Issanda sulaste usk proovile. Nad annavad ustavalt edasi hoiatust, toetudes ainult Kristusele ja Tema Sõnadele. Jumala Vaim on mõjutanud nende südant ja sunnib neid rääkima, õhutatuna pühast innukusest ja jumalikust armastusest, täidavad nad oma kohustust, arvestamata tagajärgi, mida see neile toob. Nad ei pea silmas ajalikke huve, ei püüa säilitada oma reputatsiooni ega elu. /--/ Saatan ründab Jumala sulaseid ägedate kiusatustega. Töö, mille nad ette võtsid, näib kaugelt ületavat nende võimed. Neid ähvardatakse surmaga. Vaimustus, mis neid hingestas, kaob, kuid nad ei saa tagasi pöörduda. Kui nad siis tunnevad oma täielikku abitust, põgenevad nad kõikvälise Jumala juurde, et ammutada jõudu. Nad teavad, et kuulutus, mida nad andsid, ei olnud nende, vaid Jumala oma. Jumal andis tõe nende südamesse ja nad ei saanud vaikida. /--/

Iga uus tõde on äratanud viha ja opositsiooni. Neid, kellele paistis tõe valgus, kiusati ja pandi proovile. Issand annab oma rahva jaoks erilise tõe siis, kui selleks on vajadus. Kes julgeb keelduda selle edasiandmisest? Ta käsib oma sulastel anda maailmale viimane armukutse. Nad ei saa vaikida oma hinge ohtu seadmata. Kristuse saadikuil pole mingit tegemist tagajärgedega. Nad peavad täitma oma kohustust ja jätma tulemused Jumala hooleks. /--/

Võitlus muutub pingelisemaks ja teravamaks, kuid Jumala sulaste usk ja julgus kasvab sedamööda, kuidas seda kasutatakse. Nad tunnistavad: „Me ei julge võltsida Jumala Sõna, nimetada Tema pühadest käskudest ühte osa oluliseks ja teist ebaoluliseks selleks, et võita maailma poolehoidu. Issand, keda me teenime, päästab meid. Kristus on võitnud maailma. Kas meie peaksime kartma seda, kes on juba võidetud?“

Võimas liikumine

Tagakiusamine oma mitmesugustes vormides eksisteerib niikaua kui saatan ja jätkub kuni kristlus elujõulisena püsib. Ükski inimene ei saa teenida Jumalat ilma, et ta ei õhutaks enda vastu pimedusevägede opositsiooni. Kurjad inglid ründavad teda, kuna nad kardavad, et tema mõju rebib neil saagi käest. Kurjad inimesed, keda noomib Jumala lapse eeskujuga, ühinevad saatana naga, et ustavat meelitavate kiusatustega Jumalast lahutada. Kui see kõik ei anna tagajärgi, siis kasutatakse südametunnistuse mõjutamiseks vägivalda.

Nii kaua, kui Jeesus on taevases pühamus inimeste eestkostja, on nii võimukandjate kui lihtrahva juures tunda Püha Vaimu oheldavat mõju. /--/ Vaenlane õhutab oma sulaseid astuma samme, mis takistaksid Jumala riigi tööd, kuid pühad inglid mõjutavad riigimehi, kes kardavad Issandat, võitlema selliste plaanide vastu. Nii hoiavad vähesed inimesed vaos kurjuse võimast voolu. Tõde vaenlaste vastutööd takistatakse selleks, et kolmanda ingli kuulutus saaks teostada oma tööd. Kui antakse viimane hoiatus, köidab see nende riigijuhtide tähelepanu, kelle kaudu Issand praegu töötab, ja mõned neist võtavad tõe vastu ning jäävad koos Jumala rahvaga kindlaks viletsuseajal.

Ingel, kes aitab kolmanda ingli kuulutamisel, valgustab oma auga kogu maad. Niiviisi kujutab Piibel ülemaailmse ulatusega tööd ja sellega kaasnevat ebatavalist väge. Adventliikumine aastail 1840–1844 oli Jumala väe auline ilmutus. Esimese ingli kuulutust viidi maailma igasse misjonijaama. Mõnedes maades tunti sellist usulist huvi, millist pärast 16. saj. reformatsiooni ei olnud veel nähtud; ja ometi ületab selle ärkamise võimas liikumine kolmanda ingli viimase hoiatuse ajal. ☞

See artikkel on katkend Ellen G. White'i raamatu „Suur võitlus“ 38. peatükist „Viimane hoiatus“. Seitsmenda päeva adventistid usuvad, et Ellen G. White'il (1827–1915) oli oma enam kui 70 teenimisaasta jooksul piibellik prohvetlikult kuulutamise vaimuand.